

נד « לַמְנַצֵּחַ בַּנְּגִינָת מִשְׁכִּיל לְדָוִד: ב בְּבֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׂאֵל הֲלֹא דָוִד
מִסְתַּתֵּר עִמּוֹ: ג אֱלֹהִים ^{תַּחַת הַמַּלְאָכִים} בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרַתְךָ תְּדִינֵנִי:
ד אֱלֹהִים ^{תַּחַת הַמַּלְאָכִים} שְׁמַע תַּפְלְתִּי הָאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי: ה פִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעֲרִיצִים
בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים ^{תַּחַת הַמַּלְאָכִים} לְנַגְּדָם סֵלָה: ו הִנֵּה אֱלֹהִים ^{תַּחַת הַמַּלְאָכִים} עֶזְרָ לִי
אֲדַנִּי בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי: ז (יֵשׁוּב) יָשִׁיב תָּרַע לְשִׁרְרֵי בְּאִמְתָּךְ הַצְּמוּתָם: ח בַּנְּדָבָה
אֶזְבְּחָה לָּךְ אֹזְנָה שְׁמֶךָ יְהוָה ^{יְהוָה} בִּי טוֹב: ט בִּי מִכָּל צָרָה הֲצִילֵנִי וּבְאִיבֵי
רְאֵתָה עֵינָי:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

להנקם מאויבך

בבוא הזיפים וגו' (נד, ב) [שימוש תהלים לפרק נד]. אמור אותו ותנצל ותראה נקמה מאויבך. ושם שלו הוא "ה. י' מן סוף המזמור "ראתה עיני, ה' מן ו' "מסתתר עמנו בגימטריא ה"א.

— זוהר תהלים —

ישמעו תפלת הלחש אנשים, ועוד שדברי תפלת הלחש נאחזים בעולם העליון, ודברי עולם העליון אין צריכים להשמע לאיש.

המתפללים תפלתם בלחש בכונת הלב שלא נשמע תפלה זו לאחר זאת התפלה עולה ומאזינים לה כל המלאכים שנקראים בעלי אזנים

במעשה חסד איש למטה מעורר למעלה במעשה חסד איש למטה מעורר למעלה **פי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי וגו'**. [זוהר ח"ג (דף צב:)] למדנו שישראל אכזריות נמנעת מהם יותר מכל שאר עמים, ובל יראה מישראל מעשה עריץ בעולם, שהרי כמה בעלי עינים עומדים אצל האיש בשעת מעשה כזה, זכאי הוא מי שמראה מעשה של חסד למטה, שהרי במעשה האיש תולה כל דבר לעורר למעלה ענין אחר.

אֱלֹהִים שְׁמַע תַּפְלְתִּי וגו' (נד, ד): [זוהר ח"ב (דף רב.) זוהר תורה] אֱלֹהִים שְׁמַע תַּפְלְתִּי הָאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי. [אמרי פי, זאת היא תפלת הלחש], ולמדנו כל אלה שמתפללים תפלתם בלחש בכונת הלב, שלא נשמע תפלה זו לאחר, זאת התפלה עולה ומאזינים לה כל המלאכים שנקראים בעלי אזנים, ואם זאת התפלה נשמעת לאזני איש, אין מי שיאזין לה למעלה, ואין מאזינים לה אחרים מלבד מי ששמע אותה בתחילה, לפיכך נצרך להשמר שלא